

[Kristen Touborg]

Derudover vil jeg godt sige, at i forbindelse med en bestemt sag i Lemvig Kommune, hvor der er givet låneafslag, siger man fra Realkredit Danmark:

»I landdistrikterne handles huse ikke så meget som i byområderne, så derfor falder deres værdi hurtigere. Det gør, at vi undertiden kun tilbyder 60 pct.s lån for at undgå en eventuel overbelåning.«

Desuden siger direktøren i Nykredits Ringkøbingafdeling:

»Der er ikke lige så mange købere til et stort hus i Fjaltring, som der vil være i Herning. Derfor er det vanskeligere at få et godt lån i et nyt hus på landet.«

Det synes jeg sådan set meget klart dokumenterer, hvordan forholdene reelt er.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg takker for bemærkningerne og vil sige, at det for mig understreger, at der er tilstrækkelig mange indicier i denne sag til, at den er vigtig og væsentlig at beskæftige sig med; og det var sådan set også mit udgangspunkt.

Men det er stadig væk ikke noget, der lægger de regler på bordet, som kreditforeningerne efter sigende skulle anvende. Det er brugernes indtryk af, at de bliver behandlet urimeligt, og det er selvfølgelig også væsentligt i sig selv. Jeg synes, det understreger bedre end noget, at vi her i Folketinget har brug for, at boligministeren får klargjort præcis, hvad det er for regler. Det er jo ikke noget, vi som enkeltpersoner har nogen ret til uden videre at kræve af kreditforeningerne; men det er der andre der kan kræve af dem, og jeg synes, vi skal stå fast på, at det skal vi selvfølgelig have.

Det andet, jeg vil sige, er til fru Kirsten Jacobsen. Jeg forstod fru Kirsten Jacobsens svar omkring spørgsmålet om muligheden for, at der skulle offentlige penge i sådan en sikkerhed for at nå op på de 60 pct., at det var der altså ikke behov for. Det må så også betyde, at der heller ikke er behov for en garantiordning, som ikke hviler i sig selv hos pantthaverne; det må være det, man tænker på fra forslagsstillerne. Der er ikke behov for, at det offentlige blander sig i det. Det er det, fru Kirsten Jacobsen på forslagsstillernes vegne siger. Det håber jeg er rigtigt forstået.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis den garantistillelse, som hr. Jørgen Estrup taler om, er den kollektive kautionspremie, så er den jo velkendt i realkreditsammenhæng. Da man havde tolagsprioriteringen, var det jo sådan, at man kunne betale en ekstra præmie for at få lov til at få 5 pct. ekstra på den yderste prioritet. Det er det, der er tænkt på, hr. Jørgen Estrup.

Og for at hr. Jørgen Estrup ikke skal nøjes med mine udsagn, må jeg referere til et bilag, som er omdelt også til hr. Jørgen Estrup, nemlig Boligudvalgets Alm. del, bilag 161. Hvis hr. Jørgen Estrup vil læse det ved lejlighed, så skriver boligministeren faktisk dér til borgmesteren i Sæby:

»Jeg understregede endvidere over for realkreditinstitutterne, at konsekvenserne af en udlånspolitik, der på forhånd braklægger visse områder, er meget vide.«

Boligministeren har altså selv skrevet, at der er områder, der bliver braklagt. Hvilket yderligere bevis vil hr. Jørgen Estrup have? Nu er det ikke kun mit postulat og hr. Kristen Touborgs. Her har boligministeren selv til borgmesteren i Sæby skrevet, at det er uheldigt med braklægning af visse områder i Danmark.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går videre til talerrækken.

Baadsgaard (S):

Inden jeg går til min egentlige ordførertale, vil jeg blot konstatere, at jeg ikke fik svar på mit spørgsmål om, hvad det er, SF og Fremskridtspartiet har forestillet sig at regeringen skal gøre for at sikre imod den diskriminering, som man påstår finder sted. Jeg har ikke afvist den, jeg siger bare, at påstand står mod påstand. Det fik jeg ikke svar på.

Og så mener fru Kirsten Jacobsen, at boligministeren skal råbe højt. Det er jo en vidunderlig verden, vi lever i. Der er i hvert fald én her i Folketinget, der har råbt højt efter kreditforeningerne i mange år om, at de overbelånte og risikerede lånernes penge ud over alle grænser, nu måtte de altså se at tage sig sammen, og nu måtte boligministeren altså sætte realkreditinstitutterne på plads, nu måtte det høre op.